

Open Arms, el vaixell que engendra vida

Rosa Ruera Duran

Jubilada

Agraïxo al grup de tertulians que arran d'una taula, a les 7 d'una bona tarda, dissabte passat va organitzar un acte en suport d'Open Arms. Aquest es va fer a la sala Tarafa i –com no podia ser d'una altra manera– Granollers va respondre omplint la sala de l'antiga biblioteca Francesc Tarafa.

Open Arms ens va mostrar una vegada més la cara més crua del món amb les proves del drama d'unes persones que es veuen obligades a deixar-ho tot enrere per tal de cercar una nova vida per motius de guerres, fams, sequeres, fenòmens provocats pel canvi climàtic, governants corruptes, etc. Aquestes persones són molt valentes en haver d'abandonar el que més estimen: la família, els amics, el poble, la terra... En el seu llarg camí per arribar a un nou destí, pugem a una embarcació sense garanties de res. Les seves esperances es barregen amb les seves pors, mentre somien en unes mans que els acullin. El vaixell d'Open Arms és el vaixell que els torna a la vida, el vaixell insígnia, el vaixell que mai, mai, hauria d'haver existit.

JORDI PAGÉS (GRANOLLERS AMB OPEN ARMS)

Dissabte, els poetes amb llurs poesies i els músics amb les seves notes harmonioses van omplir les nostres mars interiors de sentiments, de comprensió i del desig d'estar al costat de tots els que passen per aquestes situacions.

Mirant les imatges que anaven projectant, hom podia endinsar-se dins dels seus crits desesperats, però també es podien comprovar els seus somriures i com brillaven els seus ulls en adonar-se que hi ha persones a l'altre costat que els volen ajudar a sortir del forat. A través del vídeo que vam veure, els migrants explicaven les seves tristes històries. Abans i durant el trajecte són amenaçats per màfies, són tractats com a esclaus i són violats tots els seus drets. Tot plegat, només per l'anhel de buscar la llibertat i el desig de poder tirar endavant en un altre país, país i països on no sempre són ben rebuts.

L'actriu Teresa Sirvent, acompanyada del pianista Josep-Maria Roger, va despullar magistralment el poema de Joana Raspall titulat *Si haguessis nascut en una altra terra*. En escoltar-lo vaig veure clar que el vaixell d'Open Arms compleix perfectament amb la darrera estrofa del poema que diu: "Les mans ben obertes / i ajudar qui ve fugint de la guerra, / fugint del dolor i de la pobresa. / Si tu fossis nat a la seva terra, / la tristesa d'ell podria ser teva."

BÚSTIA

El tren sentenciat

El tren que el 6 de desembre de 1979 sortia de l'Hospitalet a les 8.32h en direcció a Vic, on havia d'arribar dues hores després, a les 10.32h, sense saber-ho era sentenciat que no arribés. El seu trajecte durà poc més d'una hora. I també allí a les Franqueses, on el finalitzà, també finalitzaren el seu trajecte aquelles persones innocents que hi deixaren la vida. Era un dia fred, encara no hi havia arribat el canvi climàtic. El tren que havia sortit de Vic a les 8.49h els hi barrà el pas.

Digueren que l'havien intentat fer sortir de la via, però costa de creure que fos així realment. D'acord que a la Garriga potser no tinguessin temps de fer-ho, però a les Franqueses, 147 metres per sota el Figaró i on la via arriba en baixada, si l'haguessin desviat cap a la via 2, la que passa per davant l'estació, un tren que anava, segons deien, a 100 quilòmetres per hora forçosament hauria d'haver descarrilat, perquè les lleis de la física també haguessin estat aplicades.

I allà on hi hagué l'accident, cap record fins ara en record d'aquella gent que finalitzaren el seu trajecte. Durant més d'un any, hi hagué una caixa, després una altra, dels vagons, en un pati d'un taller, on avui hi ha un placeta amb un arbre al mig.

Joan Benet
Planoles

Quina falta de delicadesa!

Sovint llegeixo articles en els quals es parla de persones reconegudes o destacables per quelcom. I es parla d'elles enunciant només el seu cognom, com si fossin la veïna de l'escala. A l'article *Comiat a l'ànima de Puiggraciós* [vegeu EL 9 NOU del dilluns 25 de novembre] a la majoria de vegades que es fa referència a ella, simplement es diu Julibert, ni tan sols es posa el nom complet. Demano un respecte per a totes les persones, però amb més força quan resulta que es dedica mitja pàgina

Festa? Jo diria que no... Festassa!

I de sobte, passa. Que et conviden a una festa sense coneixet. Per coneixet. I que l'amfitrió no s'ha de preocupar de si hi haurà prou canapès per a tothom, prou copes de cava (i ampolles) o prou refrescos, si marxaran més els de taronja o els de llimona. De sobte, a la festa s'hi uneix molta més gent. Gent de totes les edats, gent que tenen en comú el mateix: els ulls brillants. Els nens, expectants; els adults, convertits en nens per uns instants. I la festa no té lloc a un parc d'atraccions, però gairebé ho podria semblar perquè és un lloc on l'adrenalina i la il·lusió es perceben en l'ambient. Una sorpresa, un regal. El Circuit de Montmeló, la Festa del Club del Subscriptor. Si és que rimem i tot, potser per això ha sortit tot tan rodó. I tothom està content: els lectors, per l'organització i pel diari, els responsables de la festa, perquè tant d'esforç ha tingut la seva recompensa.

Escric aquesta carta acabant el dia 1 de desembre de 2019. Per a molts és el primer dia d'un mes màgic, nostàlgic, familiar, diferent. Són adjectius que serveixen perfectament per definir les sensacions d'avui al Circuit. Un regal inesperat, una manera de connectar els que fan el diari amb els que el llegeixen. El millor de tot, sens dubte, és sentir la sensació que avui tothom ha pujat al podi. I que tant de bo les notícies fossin tan bones com l'experiència que avui uns quants lectors d'EL 9 NOU hem pogut viure al Circuit, sentint-nos com ho fan els esportistes i visitants que trepitgen aquest lloc i ja no l'obliden.

Ah, i com que els llums de Nadal ja brillen, ho aprofito per desitjar bones festes a tothom!

Anna Oliveras Paré
Vic

a una persona amb tots els reconeixements i s'obvia dir sempre que se l'anomena com a mínim per la priora Rosa Julibert. Per què no s'obliden, per exemple, de posar "mossèn" Pere Farriol? És indignant!

Lleí Ros Tejada
La Garriga

No canviïs el que vals

L'autoestima, aquesta competència emocional vital per al nostre benestar, sembla cada dia que és més difícil d'assolir. La vida accelerada que portem poc ajuda i hi ha moltes persones amb les quals pots estar, però poques amb les quals pots ser, i potser aquesta sigui una de les causes que hi hagi cada vegada més gent, joves sobretot, que se senten buits, com si alguna cosa els faltés, com si per molt que fessin o tinguessin, mai fora suficient per sentir-se bé.

Tenir poques ocasions per *ser* ens separa de nosaltres mateixos, i si no sabem qui som, com podrem estimar-nos? Anar corrents tot el dia i estar sempre tan ocupats a fer ens allunya de conèixer-nos, la qual cosa ens afebleix i fins i tot aconseguir que no tinguem una bona opinió de nosaltres mateixos. El resultat? Inseguretat i por.

Tot i les dificultats actuals per aconseguir la preuada sana autoestima, la qüestió de fons és que acabes sent tu, o jo, els que canviem el que valem. El que diguin els altres influeix, és clar, però a la fi som nosaltres els que permetem deixar d'apreciar-nos. Perquè això no es repeteixi en els nostres fills, per què no ensenyar-los des de petits a mostrar-se tal com són en comptes d'aparentar o dissimular, per què no donar-los temps i espai per pensar i per *ser*, i sobretot, per què no recordar-los cada dia que no permetin que ningú canviï el que ells valen!

Cristina Gutiérrez Lestón
Santa Maria de Palautordera

En totes les cartes per publicar en aquesta secció hi ha de constar el nom i els cognoms del seu autor o autors, l'adreça, el telèfon i el DNI. No es publicaran cartes firmades amb pseudònim, inicials o noms genèrics. Si les cartes superen les 20 línies, aquest periòdic es reserva el dret d'extractar-les. D'acord amb la Llei de Protecció de Dades, informem als autors de les cartes que les seves dades seran incloses en un fitxer, propietat del grup EL 9 NOU, per poder gestionar i informar als interes-

sats. També els informem del seu dret d'accés, oposició, rectificació i cancel·lació de les seves dades personals. Les cartes es poden dur a la redacció d'EL 9 NOU o bé enviar-les per correu postal, correu electrònic, whatsapp o fax:

Granollers: carrer Girona, 34 1r pis - 08402
Correu-e direccio@gra.el9nou.com - WhatsApp 648 678 819 - Fax 93 870 70 55